

betragte som en Ordning af en afledet Stattebevillingsret, ikkun kunne stadfæstes af den Lovgivende Magt i Henhold til Grundlovens §§ 51 og 52. Mindretallet kan ikke erkende, at denne Ordning ved Lov skulde medføre saa overordentlig store praktiske Vanskeligheder, som Fleertallet forudsætter, naar Sagen tages forstandigt, og troer at kunne paadveraabe sig til Støtte for sin Mening, at lignende Ordninger findes i andre Lande, hvor det constitutionelle System er stærkt udviklet, navnlig i England og Belgien, som ogsaa i Frankrig.

Udvalget finder Anledning til endnu ved dette Affnit at bemærke, at Bestemmelsen for Skatternes Forsaldstid og Execution formeentlig ogsaa bør gives ved Lov, og at disse uden at træde udover de Grænser, Lovkastet har sat sig, kunde finde Plads indenfor disse. Udvalget beklager, at dette ikke er skeet, da her er et Gebet, hvorpaa der hersker megen Usikkerhed og hvor der jævnlig paabyrdes de communale Bestyrelser Ubehageligheder og stort Besvær. Der gives saaledes, saavidt Udvalget veed, ikke nogen bestemt Forsaldstid for adskillige communale Skatter, der savnes Regler for Bæret til at indblade at betale Skatter, naar Nogen er misfornøjet med Ansættelsen og vil klage over samme, der er ingen lovbestemt Præscriptionstid for Klagemaalet, som Udvalget formener, at der bør være; der er ved Udpantninger nogen Usikkerhed om den formelle Fremgangsmaade og om de forskjellige Autoriteters Stilling til samme, m. m. Dette Stof er saa righoldigt, at Udvalget ikke har dristet sig til at bringe bestemte Forslag frem herom, men indskrænker sig her til at henlede Regjeringens Opmærksomhed derpaa i den Forventning, at de paapegede Mangler maae blive tagne under Behandling ved den fornøiede Bearbejdelse af Lovkastet, som Omstændighederne stille i Udsigt.

Hvad endelig angaaer det Affnit af Lovkastet, som behandler Communerne og navnlig Amtsråadets Budget, Kasse og Regnskabsvæsen, da maa Udvalget udtale som sin Formening, at dette er det mindst vellykkede Parti af det foreliggende Arbejde. Foruden de Erindringer, som Redactionen, herunder indbefattet

den hele Anordning af det vanskelige Stof, med Tøse synes at give Anledning til, og som Udvalget har stræbt at afhjælpe igjennem forskjellige Endringsforslag, ved deels at trække sammen hvad der bør stilles sammen, deels ved at udstøde det, der enten som reent instructivt ikke egner sig til Optagelse i Loven eller er fuldkommen overflødig, fordi det følger af sig selv; er der i dette Affnit nedlagt Principer, som Udvalget ikke kan tilraade at følge. Der er saaledes en Vedhængen ved Skuffesystemet, som Udvalget ikke kan bifalde, idet man holder sig overbevist om, at den Sonbring, som efter Lovkastets hele Tanke er nødvendig, meget vel lader sig gjennemføre ved et velordnet og velført Bogholderi, og kun lader sig fastholde paa denne Maade i en overfluelig Form; men netop i Retning af de Forordninger, der maae stilles til et saadant Bogholderi, for at det kan fyldestgjøre Hensigten, finder Udvalget at Lovkastets Bestemmelser ere meget mangelfulde. Loven maa bestemme den Form, Bogføringen skal have, og fastholde de Betingelser, det hele Bogholderi skal fyldestgjøre; thi skal der ved denne nye Institution ikke tilveiebringes andet end et simpelt Billede af Kassens Tilstand, da synes den ikke at lønne enten den Bekostning eller det Besvær, som den vil medføre. Udvalget, med Undtagelse af Brun, er af den Formening, at Amtet har Ret til at forlange som Vederlag for den forsøgede Bekostning, en Regnskabsfører vil foranledige, at der ved og igjennem denne Bestillingsmand staves en Control ikke blot ved Kasserne, men ogsaa ved den hele Forretningskreds, hvori Amtsråadet er deelagtigt og hvorfor det bærer Ansvar i Forening med Amtmanden. Det har derfor foreslaaet, at der ikke blot optages i Loven bestemte Regler for Bogholderiets Form, men ogsaa, at Regnskabsførerenes Stilling til Amtsrådet og dets Formand ordnes saaledes, at han kan være istand til at give Bøgerne, navnligt ved Hjælp af en særlig Forretningsdagbog for Amtsråadsanliggenderne, et saadant Indhold, at deraf kan ses al den Oplysning, Amtsråadet maatte ønske.

I Overeensstemmelse hermed maa Udvalget bestemt fraraade at følge den Tanke i Lovkastet, at Regnskabsføreren tillige skal være